

REDACȚIA
ȘI ADMINISTRAȚIA
ZIARULUI
Petroșani, strada Republicii nr. 90
Telefoane: redactor șef — 1638;
redactor șef adj. și secretariat de
redacție — 1662; secțiile ziarului, prin
centrală — 1220 (1221); viața de partid
— interior 71; social — interior 74;
economică — interior 32; cultură — învâ-
fămint — interior 41; administrație —
interior 68; prin Centrala carbunelui —
269. După ora 16, telefon de serviciu —
1663.

ieri, la București, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și-a început lucrările

CONFERINȚA UNIUNII ARHITECȚILOR

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Joi dimineață, s-au deschis în Capitală lucrările celei de-a III-a Conferințe a Uniunii Arhitecților din Republica Socialistă România.

Lucrările Conferinței au început în prezența tovarășilor Nicolae Ceaușescu, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Ite Verdeț, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răduț, Ștefan Voitec, Petre Bîlțoiu.

La conferință iau parte reprezentanți ai unor ministere economice, institute, organizații științifice, tehnice și uniunii de creație, academicieni, oameni de știință și cultură.

Participă delegații filialelor județene ale Uniunii Arhitecților, arhitecți, ingineri, economiști, sociologi, tehnicieni, lucrători din construcții.

În timp de două zile, participanții vor dezbate problemele actuale ale arhitecturii și urbanisticii din țara noastră, obiective de mare însemnătate în ansamblul operei de construcție socialistă a patriei, de propagare continuă a societății românești contemporane. Constatărea va sintetiza dezbaterile asupra tezelor elaborate de Comitetul de conducere al Uniunii Arhitecților puse în discuția specialiștilor, prin intermediul presei, încă din luna decembrie 1970. Tematică lucrărilor cuprinde probleme ca: orientarea generală a arhitecturii; arhitectura nouă a construcțiilor industriale, agrozootehnice, a locuințelor și clădirilor social-culturale; activitatea de proiectare; rolul și formația arhitectului; rolul și sarcinile Uniunii Arhitecților.

Lucrările Conferinței au fost deschise de Pompiliu Macovei, președintele Uniunii Arhitecților.

Primit cu căldură și entuziasm de participanții la conferință, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cuvîntarea a fost subliniată, în repetate rânduri, cu puternice și îndelungi aplauze.

Președintele Uniunii Arhitecților a mulțumit călduros, în numele tuturor arhitecților, atât pentru aprecierile pozitive făcute la adresa muncii lor, cât și pentru prețioasele îndrumări date în scopul ridicării la un nivel superior a activității arhitecturale și urbanistice din țara noastră.

„În pauza care a urmat, secretarul general al partidului, ceilalți conducători de partid și de stat s-au întretinut cu membri ai comitetului de conducere al Uniunii, cu cadre didactice din învățământul superior de specialitate, cu proiectanți și arhitecți.

În continuare, președintele Uniunii Arhitecților, Pompiliu Macovei, a prezentat raportul Comitetului de conducere al Uniunii.

A fost prezentată apoi darea de seamă a Comisiei de cercetare.

Pe marginea raportului au început discuțiile. Au luat cuvîntul arh. Ștefan Barthou — Institutul de proiectări al industriei ușoare, arh. Enăchescu Cristian — Institutul proiect-București, arh. Gheorghiu Bujor — Institutul de proiectări al Ministerului Învățămîntului, arh. Mircea Stancu — Ministerul Turismului, arh. Dan Cristescu — Institutul județean de proiectare Brașov, arh. Mihai Călinovschi — Institutul de studii și proiectări agricole, arh. Mihai Enescu — Institutul de proiectări „Carpați”, arh. Mircea Lupu — Institutul de arhitectură „Ion Mincu”, ing. Răducanu Cioroiu, adjunct al ministrului construcțiilor industriale, arh. Ștefan Boboc — Institutul județean de proiectare Galați, Gheorghe Petrescu, secretar al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, arh. Alexandru Costinescu — Institutul de cercetări și proiectări alimentare, arh. Nicușor Cezar — Institutul politehnic Iași, arh. Marius Tușu — Institutul județean de proiectare Constanța, arh. Ludovic Staudacker — Institutul de arhitectură „Ion Mincu”.

Lucrările conferinței continuă. (Agerpres)

Stimați tovarăși,

Dați-mi voie să vă adresez dumneavoastră, participanților la conferința pe țară a Uniunii Arhitecților, tuturor arhitecților și proiectanților din patria noastră un călduros salut din partea Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Socialiste România. (Aplauze prelungite).

Conferința dumneavoastră este chemată să facă o analiză profundă și multilaterală a dezvoltării arhitecturii în țara noastră, a activității desfășurate de arhitecți și proiectanți, de Uniunea Arhitecților și de conducerea sa pentru înfăptuirea programului partidului și statului de propagare economică și culturală la poporul român, a contribuției aduse la întreaga operă de construcție a socialismului în România.

Ca forum larg, democratic, al arhitecților din țara noastră, conferința este chemată să treacă în revistă progresele înregistrate de arhitectura românească, succesele obținute de arhitecți, examinând totodată în spirit critic — și, așa putea spune și aut critic, — lipsurile și neajunsurile care s-au manifestat și se mai manifestă încă în acest domeniu. Dezbaterile trebuie să prilejuiască găsirea celor mai bune căi și mijloace pentru îmbunătățirea muncii, pentru creșterea rolului Uniunii în dezvoltarea arhitecturii românești, în întreaga noastră viață socială. Conferința dumneavoastră este înscrisă în spiritul activității generale a partidului și statului nostru de discutare a problemelor construcției socialiste, cu toate categoriile de oameni ai muncii, de consultare activă a maselor la elaborarea măsurilor privind dezvoltarea economică și socială a țării, de atragere nemijlocită a poporului la conducerea societății noastre socialiste.

Cunoașteți cu toții progresele înregistrate de România în perioada ultimului plan cincinal; ele au fost ample înfăptuite în presă și nu doresc să mă opresc asupra lor. Vreau însă să menționez în acest cadru uriașul volum al construcțiilor realizate în anii din urmă și care au schimbat în modul cel mai profund înfăptuirea patriei. În cursul cincinalului au fost construite și date în exploatare circa 1500 de capacități și obiective principile industriale — uzine și combinate, centrale termice și hidroelectrice, fabrici moderne dotate, în toate ramurile industriale — care au sporit într-o măsură remarcabilă baza tehnico-materială a societății, potențialul de producție al țării. Concomitent cu aceasta s-a realizat un important volum de construcții social-culturale.

Astfel, la orașe și sate au fost construite aproape 660 000 de locuințe, din care 344 000 din fondurile statului sau cu credite de la stat; aceasta a permis ca peste 2 milioane de persoane să se mute în ultimii cinci ani în locuințe noi. Pentru dezvoltarea rețelei de învățămînt au fost construite circa 13 400 săli de clasă pentru școlile de cultură generală, profesionale și tehnice, noi laboratoare, ateliere școlare, internate și cantine pentru elevi. În învățămîntul superior s-au dat în folosință spații însușind aproape 153 000 de cămine studențești cu circa 18 000 de locuri și cantine pentru aproape 15 000 de studenți. Au fost construite și date în folosință importante construcții necesare dezvoltării rețelei de ocrotire a sănătății — spitale, policlinici și alte unități sanitare. Numarul paturilor în unitățile de asistență medicală a crescut în această perioadă cu 24 000, iar al locurilor în creșe de 2,5 ori față de 1965. Este cunoscută preocuparea permanentă manifestată de partidul și statul nostru pentru amplasarea rațională, armonioasă pe teritoriu, atât a forțelor de producție cit și a construcțiilor social-culturale. Aplicarea consecventă a acestei politici ridică la o viață nouă, înfloritoare tot regiunile țării, asigură satisfacerea în condiții tot mai bune a cerințelor de viață, materiale și spirituale ale oamenilor muncii de pe întregul cuprins al patriei, indiferent de naționalitate. În perioada cincinalului trecut s-a înfăptuit reorganizarea administrativ-teritorială a țării — acțiune cu profunde consecințe economice și sociale pozitive — stabilită de Conferința Națională a partidului. Aplicarea acestei măsuri a determinat o accentuată depășire a forțelor materiale și de muncă spre județe, creșterea rolului și atribuțiilor organelor locale județene, municipale și orașenești și, ca urmare, intensificarea activității orientate spre dezvoltarea multilaterală și sistematizarea orașelor, spre înflorirea localităților și socială a tuturor localităților urbane. De asemenea, s-a început a fi utilizat în plin proces de desfășurare, acțiunea de sistematizare a satelor.

„Tot ce s-a construit în acești ani, toate edificiile, altele care au caracter economic cit și cele social-culturale au fost create pe baza celor mai moderne criterii ale științei arhitectonice, ale tehnicii de construcție. Ele posedă un grad înalt de dotare și de confort, oferă condiții superioare de muncă și de viață, înscrinduse cu cînte alături de tot ceea ce se realizează mai valoros pe acest tărîm în țările avansate ale lumii. Toate aceste creații determină într-o măsură importantă — și în modul cel mai evident — ridicarea gradului de civilizație al vieții întregului nostru popor, generează înnoiri profunde nu numai în imaginea tot mai prosperă pe care o oferă astăzi România socialistă, dar și în activitatea economică, socială și culturală de fiecare zi a maselor largi de oameni ai muncii.

prilej că în tot ceea ce a înfăptuit poporul român în acești ani, în toate realizările cu care se mîndrește astăzi România socialistă se află încorporată și gândirea, fantezia și priceperea valorosului corp de arhitecți și proiectanți din țara noastră, care și-a pus întreaga putere de muncă în slujba înfloririi patriei, a bunăstării și fericirii celor ce muncesc. (Vii aplauze).

Pentru toate rezultatele obținute, pentru activitatea rodnică desfășurată în ultimul cincinal, doresc să adresez cele mai calde felicitări arhitecților și proiectanților, tuturor slujbitorilor creației arhitecturale românești, care, prin munca lor neobosită, au adus o contribuție de preț la progresul patriei, la edificarea României noi, la făurirea erei socialiste! (Aplauze puternice).

Stimați tovarăși,

Trecînd în revistă succesele obținute, conferința pe țară a Uniunii Arhitecților are, totodată, datoria de a face o analiză critică, pătrunsă de spirit de răspundere, a activității desfășurate pînă acum, scoțînd în relief neajunsurile și tendințele care s-au manifestat și se mai manifestă în acest sector. Dezvăluirea și înlăturarea lipsurilor vor contribui la sporierea aportului arhitecților în activitatea generală a poporului nostru pentru construcția societății socialiste multilaterale dezvoltate în România.

Desigur, în decursul anilor am avut de multe ori prilejul să analizăm și să dezbaterem pe larg problemele majore ale arhitecturii românești; unele proiectate, precum și unele construcții realizate pe baza proiectelor elaborate de arhitecți au fost supuse discuției publice, a fost pus și-a spus cuvîntul oamenilor muncii aprecînd ceea ce este valoros și criticînd lucrurile greșite, deficiente. În cele ce urmează vreau să mă opresc asupra unor tendințe negative și asupra unor lipsuri — pe bună dreptate semnalate critic de opinia publică — și care se mai fac simțite în activitatea arhitecților și proiectanților din țara noastră.

Firește, este de înțeles aspirația arhitecților noștri de a aborda și concepte proiectelor de construcție într-un spirit și într-o manieră cit mai modernă. Putem spune că în țara noastră lucrări deosebit de valoroase. Atît cetățenii patriei cit și vizitatorii străini au apreciat și apreciază îndrăzneala, fantezia creatoare, spiritul inovator demonstrat de arhitecții noștri în realizarea miilor de obiective industriale, a satelor de mii de locuințe, de locuințe de cultură și sănătate înălțate pretutînd. Totodată, nu putem să nu remarcăm faptul că, acționînd în această direcție, s-au neglijat adesea tradițiile bogate și valoroase ale

Doresc să subliniez cu acest

arhitecturii românești, specifice nostru național. Or, noi considerăm că arhitectura modernă nu poate să nu țină seama și de tradițiile naționale, de ceea ce este caracteristic spiritului și sensibilității națiunii respective, de concepția despre frumos a fiecărui popor. După cum știți, avem tradiții culturale bogate; poporul nostru este profund iubitor de frumos.

Doresc, de asemenea, să subliniez aici justetea acelor opinii critice exprimate de cetățeni care arată că la proiectarea unor cartiere și mari ansambluri de locuințe nu a existat întotdeauna preocuparea pentru asigurarea unei ambianțe generale social-culturale cit mai corespunzătoare cerințelor noi de viață ale oamenilor muncii. S-a ignorat adesea crearea a ceea ce am putea numi centrul de gravitate al nucleului arhitectonic, centru constituit din imbinarea armonioasă a clădirilor destinate locuințelor, precum și a celor destinate activității comerciale, de deservire și cu caracter cultural, a spațiilor afectate odihnei și recreației, activităților distractive și de altă natură.

Există, de asemenea, critici îndreptățite în legătură cu activitatea de sistematizare desfășurată de arhitecții noștri. Cu toate că de multă vreme s-a atras atenția asupra necesității unei amplasări cit mai raționale a noilor construcții în orașe, se constată încă deficiențe în concepția de sistematizare. În cartiere noi, blocurile sînt dispersate uneori la înfrîngere, nu se mai încheagă în străzi și bulevarde precis conturate, într-o linie urbanistică clară. O asemenea sistematizare are, totodată, drept consecință risipa de teren. Procedul de a păstra între blocuri mai suprafețe de teren nefolosite nu numai că afectează negativ imaginea arhitecturală a cartierului, a localității respective, dar reduce densitatea construcțiilor de locuințe, împiedică satisfacerea în cele mai bune condiții a nevoilor de spațiu locuibil în orașele respective.

Am mai avut ocazia să mă refer și cu alte prilejuri la tendințele de gigantomanie manifestate în domeniul construcțiilor industriale, la „pasunea” pentru edificarea dimensiunilor și proporții nejustificate de cerințele funcționale reale, de necesitățile concrete ale activității producției. A existat și mai există încă tendința de a asigura clădirilor industriale exteroare costisitoare, realizate prin folosirea unor materiale scumpe, greu de procurat și care nu sînt reclamate prin nimic de producție. Asemenea orientări — în contradicție de aîlful pe practice utilizate pe plan internațional, cu tendința universală, cu adevărat modernă, spre construcții simple, ra-

torul se află într-o situație deosebită și, în sinea lui, considerăm că nu a săvîșit o abatere aît de gravă, pe cit de drastică e sancțiunea, mai ales sînd că numeroși alți colegi de-ai

(Continuare în pag. a 3-a)

Reducerea cheltuielilor materiale —

cerință actuală în minerit

Producția de huiă extrasă din minele Văii Jiului sporește an de an, urmînd ca pînă în anul 1975, conform prevederilor planului cincinal, aceasta să crească cu peste 44 la sută față de realizările din 1970. Sarcini importante revin minerilor în actualul cincinal și în privința creșterii productivității muncii și a reducerii prețului de cost. Pentru extragerea cărbunilor se cheltuiește un însemnat volum de muncă și se consumă mari cantități de materiale, de energie electrică și pneumatică, un volum mare de fonduri fixe realizate pe seama investițiilor. Prepararea cărbunilor necesită, de asemenea, însemnate cheltuieli materiale și de muncă.

Reducerea prețului de cost, principal indicator al întreprinderii are un rol hotărîtor în creșterea acumulărilor socialiste și asigurarea avîntului multilateral al economiei și ridicarea continuă a bunăstării maselor de oameni ai muncii.

Fără a neglija vreo posibilitate de a obține economii la diferitele elemente de cheltuieli pentru realizarea sarcinii de reducere a prețului de cost, accentul principal trebuie pus pe acele elemente care au o pondere mai ridicată, acelea care pot avea o contribuție mai substanțială la reducerea cheltuielilor de producție.

În documentele partidului nostru se arată că atenția trebuie îndreptată, în primul rînd, în direcția reducerii cheltuielilor materiale. În cuvîntarea sa

din 25 noiembrie 1970 la ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a guvernului, precum și în expunerea făcută la adunarea generală a salariaților de la uzinele „23 August” din Capitală, în februarie 1971, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat însemnătatea economisirii materialelor arînd că în industria țării noastre cheltuielile materiale reprezintă cca. 60 la sută din totalul cheltuielilor de producție. Observațiile și recomandările făcute de secretarul general al partidului, cu aceste ocazii, sînt înlăturate valabile și pentru activitatea unităților Centralei Cărbunelui Petroșani.

Pe întreaga centrală, în anul 1970, cheltuielile materiale au reprezentat 57,3 la sută din totalul cheltuielilor de producție. La mina Paroșeni, nivelul acestor cheltuieli este superior realizărilor pe întreaga centrală. Cheltuieli materiale ridicate la o mie de lei producție marfă au realizat și exploatarea Dîlja, Vulcan, Uricani. Desigur, nivelul cheltuielilor, pe fiecare unitate, depinde de condițiile specifice unității respective, de nivelul productivității muncii, de gradul de gospodărire a materialelor de către fiecare colectiv de lucru.

Dacă ne referim numai la cheltuielile materiale directe, la exploatarea minierei din Valea Jiului nivelul acestora reprezintă

cca. 19 la sută din totalul cheltuielilor de producție. La exploatarea Petrița, Vulcan, Dîlja și Lonea nivelul acestor cheltuieli este superior mediei pe bazin. Cheltuielile directe pentru consumul de energie reprezintă 7,1 la sută din totalul cheltuielilor cu producția extrasă. Nivele mai ridicate la această grupă de cheltuieli au fost înregistrate în anul 1970 la exploatarea Lupeni, Uricani, Bărbănteni, Petrița și Vulcan, iar cele mai scăzute au fost realizate la E. M. Paroșeni.

O altă categorie de cheltuieli materiale care au pondere însemnată în cheltuielile de producție sînt cheltuielile cu amortizarea fondurilor fixe. În anul 1970 ponderea acestor cheltuieli în preț de cost a fost de 17 la sută. Cheltuielile cu amortismentul sînt strîns legate de folosirea eficientă a fondurilor fixe.

Unul din indicatorii care exprimă eficiența fondurilor fixe este producția globală realizată anual cu 1 000 lei fonduri fixe. În condițiile de zăcămint ale bazinului carbonifer Valea Jiului acest indicator este inferior celui ce se obține în alte ramuri ale economiei naționale. Valoarea mijloacelor

Ing. Gh. MIHUȚ,
șef serv. plan analize economice
C.C.P.

(Continuare în pag. a 3-a)

SEMICENTENAR
1921-1971
P.C.R.

SIMPOZION

În cadrul acțiunilor întreprinse în cinstea semicentenarului creării P.C.R., Comitetul municipal de partid Petroșani organizează în ziua de marți 9 martie a. c., ora 18,00, în sala festivă a Casei de cultură, Simpozionul „File din istoria partidului”. Simpozionul va fi susținut de tov. prof. dr. George I. Ioniță, de la C.C. al P.C.R., prof. dr. ing. Aron Popa, rectorul Institutului de mine Petroșani, Iosif Cotoș și William Szuder, veterani ai mișcării muncitorești din Valea Jiului.

La simpozion vor participa studenții Universității serale de marxism-leninism, propagandiștii din sistemul învățămîntului de partid, învățămîntul ideologic al cadrelor didactice, învățămîntul politic U.T.C., membrii comisiilor de propagandă a Comitetului municipal de partid și ale comitetelor orașenești de partid, lucrători ai aparatului de partid, de stat și U.T.C., cadre didactice și alți intelectuali.

Primele apartamente predate

Constructorii de la Vulcan au predat zilele trecute beneficiarilor primele blocuri de locuințe din planul de stat pe acest an. Este vorba de blocurile 16 e și 16 d cu cite 20 de apartamente fiecare.

Construcția primelor blocuri a fost terminată cu o lună înainte de termenul prevăzut (31 martie). Vrednicul colectiv al constructorilor vulcăneni și-a întrecut astfel cu mult propriul angajament asumat în cîinstea

semicentenarului partidului de a preda primul „lot” de apartamente pe 71 cu 10 zile mai devreme.

Urmează ca tot în cursul acestei luni în orașul Vulcan să se mai dea în folosință (termen de predate tot 31 martie) blocul G 10 cu 119 garsoniere. Blocul e în finisaj avansat, existînd create toate posibilitățile să fie predate cu 15 zile înainte de termen.

Adunarea festivă închinată ZILEI FEMEII

Astăzi, 5 martie la ora 16, Comitetul municipal al femeilor, organizează o adunare festivă închinată zilei de 8 Martie.

Adunarea va avea loc în sala festivă a Casei de cultură din Petroșani. În cadrul adunării se va prezenta o expunere dedicată semnificației Zilei internaționale a femeii, după care, formațiile culturale-artistice ale Casei de cultură vor prezenta un bogat program artistic.

„CERBUL DE AUR 1971”

Trimisii Agerpres S. Mazimilian și Tr. Catinăscu, transmit: Urmărit seară de seară de iubitorii cîntecului așlăi în sala Teatrului dramatic din Brașov, sau în fața micilor ecrane, Concursul și Festivalul „Cerbul de aur 1971” a marcat încă o zi de deplin succes.

Din cei nouă concurenți care au evoluat joi seară, prima s-a prezentat la rampă tîndra solistă engleză Kiki Due care a interpretat stăgărul lui Ion Cristinoiu „Nici o lacrimă” și piesa „San Jose” de Upton.

Reprezentanta televiziunii din R. P. Ungară, Koncz Zsuzsa, posesoarea unui frumos palmares, a ales tot o melodie de Ion Cristinoiu: „N-am noroc”. Din repertoriul propriu a interpretat cîntecul „Patru pereți cenușii” de Bagya Andras.

Cea de-a doua cîntăreașă portuzăză din concurs, Maria Valejo, l-a preferat pe compozitorul Temistocle Popa cu „Meru cînt o serenadă”. Apoi a interpretat cunoscuta piesă „Duminică la Lisabona”, cîntată la Brașov de „regina” (Continuare în pag. a 3-a)

SUPORTUL PERISABIL AL NEPRINCIPALITĂȚII

Vă propunem o dezbatere

Absurdul cotidian, sau... valoarea unui timbru

Un muncitor săvîrșește o abatere în procesul de producție, absenteînd nemotivat de la serviciu. E grav? E foarte grav? E mai puțin grav? Cîneva, desigur, trebuie să aprecieze, conducîndu-se după cele mai elementare principii ale dreptei și imparțialității judecătorești. Dar nu se fac aprecierile cuvenite ci, în locul lor, seful de sector propune o soluție: desfacerea contractului de muncă al muncitorului. Ajuns în a-

cest stadiu, cazul trebuie cercetat amănunțit, obligație ce revine în sarcina conducerii întreprinderii din însăși cuprinsul legii în temeiul căreia se recurge la o sancțiune atît de drastică. Oricum, pentru salariați, situația poate deveni deosebit de gravă. Dar nu se face aici un fel de cercetări. Referatul sefului de sector, prin care s-a făcut propunerea de desfacere a contractului de muncă, intră în obșnuitul mecanism al actelor semnate și analizate de director în puținul timp rămas înainte sau după intrarea lui în mîna. În același spirit (al automatismului, al lipsei de discernămint) e întocmită și, bineînțeles, semnată decizia de desfacere a contractului de muncă. Șeful de sector îi aduce la cunoștință muncito-

CAZUL ELEFTERIE GANȚĂ

domiciliu decizia conducerii din care speră să afle temeiul legal al sancțiunii, calea de recurs, etc. Dar decizia întîrzie. Trece o zi, trec două, trei, zece, cînsprezece zile și tot nu primește decizia. Îngrîjorat, se adresează forului tutelar, apoi solicită sprijinul presei. Muncito-

torul se află într-o situație deosebită și, în sinea lui, considerăm că nu a săvîșit o abatere aît de gravă, pe cit de drastică e sancțiunea, mai ales sînd că numeroși alți colegi de-ai

său au absentat de la serviciu de mai multe ori, în situații mai critice pentru procesul de producție, fără să fi fost sancționați cu aceeași severitate. Mai mult, chiar unii dintre ei nu au fost nici cel puțin admonestați.

În linii mari, cam astfel s-au petrecut, recent, anumite lu-

cruri în cadrul sectorului III — transport — al E. M. Paroșeni. Muncitorului Elefterie Ganță i s-a desfacut contractul de muncă începînd eu data de 15 februarie a.c. În ziua de 2 martie, în biroul directorului exploatarei, ing. Dan Surulescu, de la capătul unor discuții pe marginea cazului, aflăm deodată că decizia privind desfacerea contractului de muncă nu era încă înmînată salariatului. E posibil? Din ce cauză? La dezvoltarea motivelor am avut pentru un moment impresia că pămîntul a început să se învîrtă în sens invers: cauza cauzelor era... lipsa de timbre postale!!!

Deci, de cînsprezece zile dreptul la muncă pe care legile țării îl conferă lui E. G. a

I. MUSTAȚA
(Continuare în pag. a 2-a)

Ce factori „deturnează” gândul bun din conștiință

Am în față două cazuri care se opun unul altuia, până la un moment, apoi se unesc și merg împreună pe drumul răului. Ce le va fi generat pornirile este greu să se afirme cu certitudine, deși unele opinii se pot totuși exprima.

În 1964, Domokos Kristof din Lupeni, avea numai 8 ani. Trăia împreună cu părinții săi care-l neglijau educația. Așa a ajuns Domokos atunci, în 1964, ca, împreună cu un prieten al său — A. Polach — să fure 300 lei de la un cetățean. Anulând faptele minorului, instanța de judecată a hotărât atunci să-l trimită într-o școală specială, la Tg. Ocna. După patru ani — în 1968 — s-a întors în sinea familiei. Nesupravegheat, lipsit de afecțiunea părinților, de educația lor altă de necesară, Do-

a decedat. Trecut de vârsta majoratului, Simion s-a încercat în muncă pentru a-și ușura mama de greutate. Nu era bucurie mai mare pentru această femeie vrednică decât că își văzuse fiul la rostul lui în Lupeni; cu serviciu, cu nevastă și copil, cu locuință. Educația din familie dădea roade. Simion își vedea de treabă, de familie.

Dar deodată ceva s-a schimbat radical în viața lui. În anturajul unor prieteni — al unor prieteni care te duc spre rele — a început să bea peste măsură. De la o vreme banii nu-i mai acopereau valoarea băuturilor și atunci s-a dat la acte dintre cele mai josnice: furturile, intervențiile soției și ale mamei sale n-au găsit nici un ecou în conștiința lui Simion Husar. Continua orbește pe un drum alunecos.

Din luna septembrie 1969

- ◆ Primul furt — la vârsta de 8 ani
- ◆ Când părinții sănătoși n-auz, nu văd
- ◆ Spre rău duc drumuri infinite
- ◆ Senil în fața tristului adevăr

Domokos se apucă din nou de furat. De data asta, el fură de la N. Bartha suma de 4000 lei. Fapta este sancționată cu 2 ani și jumătate de închisoare. Se reîntoarce mai repede acasă — în 1969 — hotărât să se facă băiat cuminte. Dar gândul bun nu-l ține mult și în 1970 comite alte infracțiuni, pentru care, în luna martie, este trimis din nou la acea școală specială din Tg. Ocna. Să pînă în octombrie, când pleacă la o bunică în Tg. Mureș. Timpul scurt, îngrijit cum se cuvine, aici nu-și mai poate desfășura activitatea infracționistă care devenise un viciu pentru Domokos Kristof. Spre sfârșitul anului se eliberează de sub tutela competenței a bunicii și se întoarce în Lupeni unde se simte în largul său, sub privirile oarbe ale părinților. (Comite, pe rând, mai multe furturi, în Lupeni și Petroșani. În ianuarie a.c. este reținut de organele de miliție).

La 15 ani — vârsta de copil — Domokos Kristof apare pentru a 4-a oară în fața instanței de judecată. Și nu este singurul vinovat. Părinții lui — orbi și surzi la „isprăvite” copiii lor — sînt cel puțin tot atât de vinovați ca și el, dacă nu chiar mai mult. Pentru că nu este suficient doar să plămădești o viață pentru ca apoi s-o lași în voia soartei nemiloase. Oprobiel publică îi acoperă cu justete pe soții Kristof din Lupeni, care au abdicat de la obligațiile de părinți pe care le au.

În schimb, mama lui Simion Husar, din Vulcan, și-a crescut unicul fiu cu afecțiune și, de multe ori, cu sacrificii, după ce soțul său

și pînă în februarie 1970 a comis 14 furturi de faină și grâu de la moara din Lupeni unde era angajat. Ceea ce fura vindea pe o țuică, pe o bere. Intr-afila îl subjugase alcoolul încă suferea atunci când nu avea de băut. A fost avertizat în repetate rânduri de conducerea unității în care lucra și de organele de miliție asupra faptelor sale, dar el n-a luat aminte.

În fața instanței de judecată și-a recunoscut faptele, nu s-a justificat. A fost condamnat la 3 ani și jumătate de închisoare. A primit deapăsa senin, fără să facă probleme. Afirma deschis că pentru el familia nu contează. Soția și fetița sînt la școli. Au avere, au ce ce trăi. El nu le duce grija.

Simion Husar are 29 de ani. Mama și l-a crescut cu greu dar cu dragoste. L-a educat așa cum s-a priceput și ea și presăta de ferire fiind îl vedea rostuit la casa lui. Nu-i lăsa nimic. Și făcând cum un gând rău l-a aruncat în prăpastie. De data asta vinovatul este doar el, omul care a respins glasul rațiunii, acționând în virtutea unor nelegii ce conduc iremediabil la locuri pentru meditație.

Cît privește pe coautorii la drama lui Simion Husar — prietenii — au și ei partea lor de vină, dar pe un om de 29 de ani nu-l poți conduce chiar atât de ușor corectiv reprobabile, dacă nu-l îndeamnă într-acolo și un ecou al conștiinței lui înclinat spre senzații tari, plăceri și aventuri. Este și cazul lui Simion Husar.

Am alăturat aceste două cazuri pentru eventuale reflecții.

Individ - colectivitate

Suportul perisabil al neprincipialității

(Urmare din pag. 1)

împlinare oarecare rușinosul timbru care trebuia să-și facă oficial de transport, la timpul potrivit, ar putea fi identificat, e probabil că mulți colecționari amatori l-ar refuza pentru celelalte lor. Deși timbrul n-are, săracul, nici o vină...

Interupem aici șirul posibilelor reflecții pe tema unei banale mărci postale, nedorind să transformăm aceste rânduri într-un foliolet. Înainte de a re-luta amănunțele cazului E. G., o întrebare se impune de la sine: salariatul care au declarat acel vitez al nepăsării și birocrăției (și îndeosebi șeful de sector care a dispus în mod arbitrar întreruperea activității muncitorului) au săvîrșit, fiecare, cite o abatere ieșită din comun. E gravă? E foarte gravă? E mai puțin gravă? Va fi, oare, cîntărită această abatere în raport cu cea săvîrșită de E. G. și sancționată cu severitatea cuvenită?

„În căutarea timpului pierdut”

A săvîrși o absență nemotivată este desigur un lucru grav. Abaterile lui Elefterie Ganță este cu atât mai gravă cu cît a săvîrșit repetate absențe. În aceste condiții procesul de producție suferă dereglări neadmisibile, iar sancțiunea prevăzută de lege are menirea de a curma o stare de lucruri neprielnică oricărei întreprinderi. Nimănui nu-i este admis să se abată de la normele de disciplină — a muncii, iar atunci cînd cineva totuși săvîrșește o greșală trebuie să cunoască bine consecințele la care singur se expune. Din punct de vedere al îndatoririlor fiecărui salariat de a respecta normele de disciplină impuse, sancțiunea aplicată lui E. G. a fost întemeiată. Însă, din punct de vedere al respectării și aplicării cu justete a prevederilor legii — în ansamblul sectorului — pentru înținarea disciplinei, aceeași

sancțiune ne apare ca un act singular, exagerat, îmbrăcînd toate aspectele unei măsuri luate arbitrar, sub impulsul unor neînțelegeri dintre muncitor și șeful de sector. O analiză sumară a stării disciplinare din cadrul sectorului ne prilejuiește constatarea certă că, într-adevăr, pentru abateri similare, sau chiar mai grave, alți salariați nu au fost sancționați în spiritul legii, creîndu-se astfel o atmosferă de lucru în care nicicum, nu a primit exigența în fața abaterii, ci toleranța neadmisă a lor.

Ultima absență a lui Elefterie Ganță, care a cîntărit cel mai greu în balanța aprecierilor a fost săvîrșită în data de sîmbătă, 13 februarie. Prezențindu-se la lucru luni, i-a solicitat șefului de sector, Carol Dobner, să-i motiveze absența. Șeful de sector (caracterizat printr-altece ca un conducător destoinic, dar cam impulsiv) nici nu a vrut să audă de așa ceva. La conducerea exploatarii ni s-a declarat, în același spirit, că nu se admit și nu se aprobă motivări ulterioare ale absențelor angajaților. Oare așa stau lucrurile? Din evidențele sectorului am constatat numeroase cazuri cînd s-a făcut o derogare neadmisă de la această regulă internă a exploatarii. Astfel, salariatul Dumitru Dumici, în ziua de 27 octombrie 1970 i se motivează (ulterior) absența din 15 octombrie; salariatul Martin Biro i se motivează, în 20 octombrie, absențele din 17, 19 și 20 din aceeași lună (motivare cel puțin hilară: calamitățile din luna mai); salariatul Ioana Chiperescu, Margareta Udrea, Domnica Tarniță li se motivează (bineînțeles, ulterior) absențele nemotivate din 30 XI, 2 XI, și 2-3 IX; Ioan Merfu beneficiază și el de o „îndulțire” pentru trei nemotivate consecutive. (Pe cererea de motivare, însăși directorul face mențiunea „pentru ultima dată”. Deci, mai avusesse...). Motivarea ulterioară acordată

circularistei Maria Trifan este și ea bizară: absența a fost săvîrșită în 19. XI, cererea de motivare a fost întocmită în 30. XI, iar aprobarea este consemnată ca fiind acordată în... 18 XI. (Deci, o aprobare atît de „ulterioară” încît fusese acordată cu o zi înainte de săvîrșirea absenței și cu 12 zile înainte de întocmirea cererii!).

Rabat acordat indisciplinei

Șirul exemplelor poate continua. Lui Jianu Nicolae i se aprobă, în luna octombrie, cinci zile de învoire pentru a rezolva probleme familiare. În luna următoare mai solicită 10 zile de învoire care li sînt aprobate cu condiția ca, la înapoiere, să prezinte un anumit act justificativ. Condiția este încălcată, fapt care prezintă lucrurile în adevărata lor culoare: înrîul nu avusesse nici un motiv. Numeroase alte cereri de motivare poartă o evidentă pecete a lipsei de exigență pentru întărirea disciplinei, a lipsei de preocupare pentru creșterea coeficientului de utilizare a timpului de lucru în cadrul sectorului. Dacă la cele amintite adăugăm și „exemplu” oferit de un maistru (Constantin Buse solicită ulterior motivarea absenței din 7. XI) ne putem face o primă idee despre modul în care sînt înțelese, de către unii factori, în cadrul sectorului, noțiunile de disciplină, exigență etc. Deci, pentru unii „se aprobă”, iar pentru alții nu?

Seriozitatea motivelor invocate pentru anumite învoiri poate, de asemenea, să constituie subiectul unor analize. În timpul, Elefterie Ganță a avut un motiv, se pare, plauzibil. Dar nu l-a fost motivată absența, în timp ce altor angajați li s-au acordat învoiri pe diferite motive ca: am fost bolnav, a trebuit să-mi cumpăr un porc (trei zile acordate lui

Octavian Manea) etc. Numeroase cereri de motivare (aflate în evidența sectorului) nu poartă nici o dată care să indice cînd au fost întocmite, și aprobate. De altfel, lipsește cu desăvîrșire, de pe fiecare cerere, data de înregistrare a acestora la secretariatul minei — condiție obligatorie pentru un act care stă la baza calculului drepturilor bănești ale salariaților.

Dar — va obiecta sectorul, conducerea minei — contractul de muncă al lui E. G. nu a fost defăcut pentru absențe motivate, ci pentru absențe nemotivate. În ultimele șase luni de zile, fostul salariat a săvîrșit patru nemotivate. Sancțiunea este întemeiată. Oare prin aplicarea ei starea disciplinară în cadrul sectorului s-a îmbunătățit? Nu sînt mai grave, oare, abaterile săvîrșite de alți salariați (Iuliu Berchi — 9 absențe nemotivate; Teodor Chiperescu — 12; Ioan Drăghici IV — 7; Ion Geamănu — 11; Mirelea Ogavă — 10; Gunter Pechar — 12 etc.) care au adus, neîndoișor, dereglări mai grave în procesul de producție, dar care nu au fost sancționați, în spiritul legii, nici la a patra absență, nici la a cincea, și unii nici pînă în prezent?

Iată deci numeroase toleranțe săvîrșite, cu toată exigența pe care șeful de sector pretinde acum, în stimulul ceas, ca a dovedit-o întotdeauna. Este posibil ca șeful de sector să fie exigent. Dar, oare, e principială această exigență îngustătoare pentru unii, intransigentă pentru alții?

Mai presus de orice...

Din practica vieții se știe că multitudinea de ipostaze în care se prezintă unele lucruri impune o diferențiere de la caz la caz, a măsurilor necesare pentru îmbunătățirea organizării și disciplinei muncii. Acest principiu a constituit un criteriu fundamental la elaborarea legii nr. 1 din 1970. „Sancțiunea — scrie în lege — se aplică numai după cercetarea prealabilă a faptelor, ascultarea salariatului și verificarea susținerilor făcute de acesta în apărare”. Este un criteriu al normelor de înaltă echitate socială promovate tot mai mult de către conducerea de partid și de stat. În cazul Elefterie Ganță nu s-a efectuat cercetarea indicată de lege. Președintele comitetului sindical, tovarășul Marcel Pinzaru a luat cunoștință despre cazul E. G. după 14 zile de la aplicarea sancțiunii. Ne-a întrebat (pe noi!) de ce muncitorul s-a a-

dresat ziarului și nu s-a adresat comitetului sindicalului, luîndu-ne-o cum s-ar spune înainte; aceeași întrebare voiam să i-o adreșăm noi. Secretarul comitetului sindical, tovarășul Dumitru Popa, nu a dovedit nici el interesul cuvenit pentru a apăra drepturile muncitorului. (A dovedit chiar contrariul, fapt ilustrat de episodul „Timbrului postal”. Timp de cinci-sprezece zile, tov. Popa, avînd funcția de șef birou personal, a știut că lui E. G. i s-a semnat o decizie hotărîtoare, dar nu i-a adus-o la cunoștință). Și așa mai departe...

În timpul sumarelor cercetări asupra stării disciplinare din cadrul sectorului III al minei Paroseni, unii factori au încercat să ne prezinte lucrurile în culori... vopsite. S-a afirmat că Elefterie Ganță e indisciplinat (de ce nu a fost sancționat la timpul potrivit?) că a fost plasat la locuri de muncă mai ușoare (un ajutor greșit înțeles, dacă nu a fost legal) că obișnuiește să bea (e suferind, recent operat de ulcer) că, și fiul său e indisciplinat (nu mai comentăm!). Nici unul însă nu am întîlnit un minimum de revoluție, o dorință sinceră de a se cumna șirul toleranțelor, al aprecierilor subiective asupra activității muncitorilor, de a se introna disciplina în muncă pe baza unei principiale exigențe, de a se lua cu responsabilitatea cuvenită acele măsuri care să înlăture pentru viitor repetarea unor cazuri identice. Nu am întîlnit dorința repunerii în drepturi a unor elemente principii ale dreptății și echității sociale deși — în cazul Elefterie Ganță — un doar sentimentul umane impune acest lucru, ci însăși obligații de serviciu. Lipsă de principialitate am întîlnit însă din plin. Un exemplu edificator ni l-a oferit tovarășul Carol Dobner, șeful sectorului transport:

— Dacă veți scrie despre acest Ganță, n-am să mă mai abonez la ziar! — a declarat dînsul.

Regretăm această lipsă de principialitate. Ceea ce vrem să-i aducem la cunoștință șefului de sector este faptul că înțelegerea presă socialistă are, mai presus de orice, datoria de a milita pentru intronarea normelor și principiilor dreptății și justiției sociale, de a milita împotriva tendințelor de persecuție, a favoritismelor, a manifestărilor neprielnice, subiective, birocratice etc. Nu interesează material caracterizează activitatea ziarului nostru. Zi de zi tot mai mulți cititori găsesc în coloanele ziarului sprijin necesar pentru instaurarea unui climat de muncă sănătos, la fiecare loc de muncă. Este ceea ce dorim să se împlinească în cadrul sectorului III transport al minei Paroseni.

Cu chef și... fără

„Aghesmiu” pe bază de rachiu de țescovină și alte băuturi „încalzitoare”. Vasile Pislea a pornit-o prin gara Petroșani după... ce i-o ieși în cale. Cu spiritul lui de observație deosebit de dezvoltat la ocazia asta, s-a trezit în fața unui bidon cu vin. Staționa de unul singur pe peron, Bidoan. La gîndul să nu-l fure cineva, Vasile Pislea și l-a făcut tovarăș și i-a plecat, urînd ca Vasile să efectueze degustarea. Păgubulșu o intrat însă repede în alertă și înfruntat a fost depistat. Lui Vasile Pislea i-a pierit tot cheful.

Alcoolul la volan

Deprinderea de a conduce autovehiculul în stare de ebrietate era mai veche la Aurel Abrudeanu. Pentru acest lucru, în anul 1968 o fost condamnat și i s-a ridicat permisul de conducere, îspășindu-și pedeapsa... a revenit în posesia permisului de conducere. Dar a revenit și la vechea deprindere. Cu puțin timp în urmă, s-a alimentat din abundență cu alcool și a urcat la volan. Cursa i-a fost din nou întreruptă. Pentru 1 an și două luni, perioadă în care nu va mai urca la volan. Nici trez, deși lucrul ăsta îl făcea rareori.

Pe strune de vioară

În seara zilei de 17 februarie a.c., Nicolae Maier, din Petrița, o făcut o „ieșire” la Lonea, la restaurantul „Cărbunel”. A băut pînă țirziu. Ar fi vrut să cînte ceva de poahar, de lume și de inimă alăstră, dar trebuia însă un instrument cu care să se acomodeze. Și a făcut rost năucă. A luat vioara și arcușul de la arhistră, lăsate nesupravegheate, și s-a acomodat pînă acasă. Dar glasul diuos al vioarei l-a spus la lume și acum, lui Nicolae Maier, nu-i mai cîntă blînda vioară, ci nervoasa gînnă...

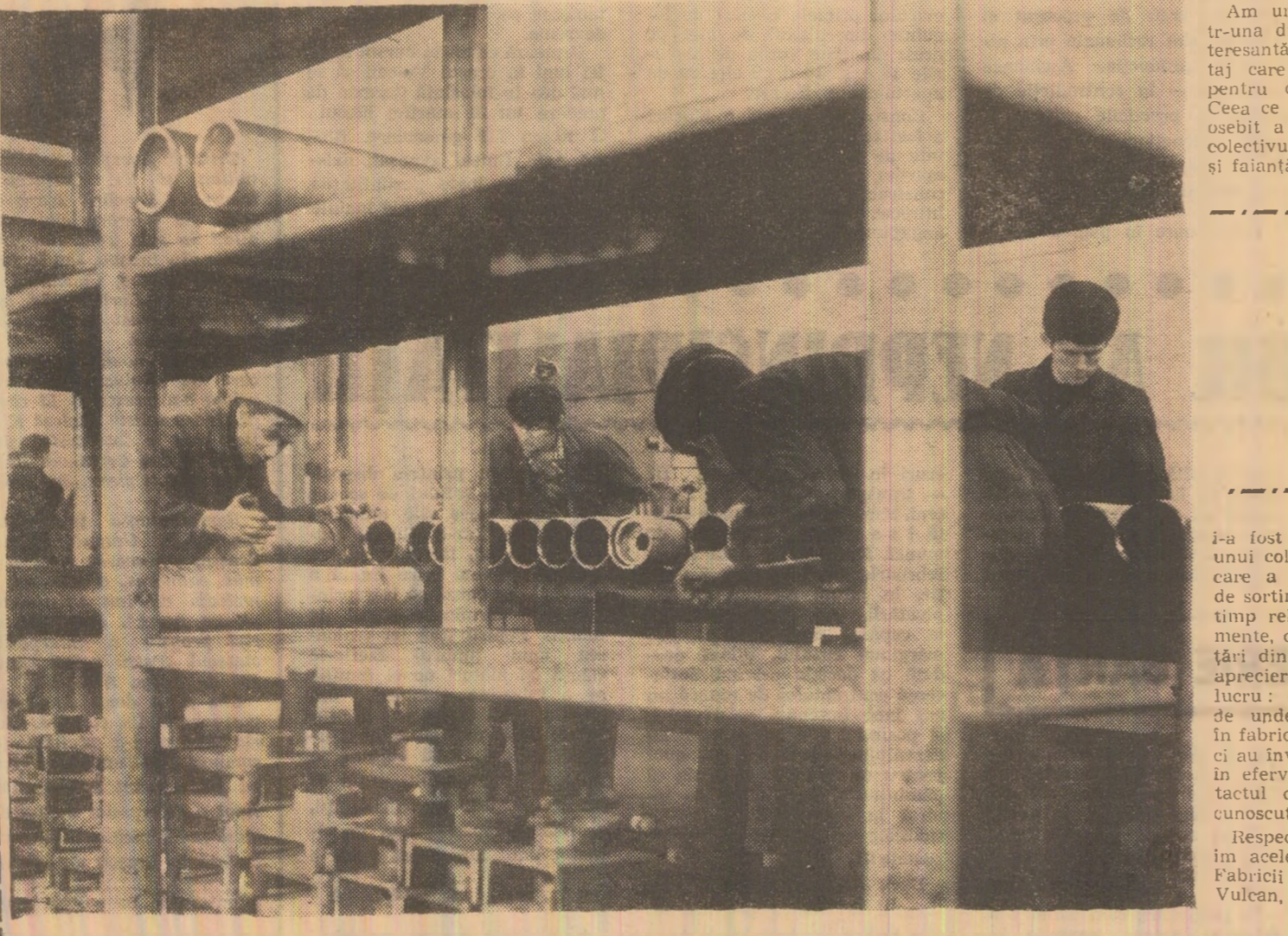
Crișma din drum

La bufetul „Zori de zi” din Petroșani se servește din zori și pînă-n noapte. Crișma fiind pusă-n drum, se servește... din fuga colului, cum se spune. Și pentru că majoritatea consumatorilor se grăbesc aici, a intrat și barmana Catalina Dan în ritmul lor. Adică, din grabă, nu avea timp să pună în pahare atît cît solicitați, mai ales, cît plăteau oamenii, ci atît cît măsura „ochiometrul” ei versat. Prinsă cu ocazia mică — deși ea servea la țoi — a fost scoasă din ritmul ei obișnuit. Acum se mai grăbesc ea, o grăbesc alții.

De la prieteni...

Lui Gheorghe Rosu din Vulcan, i s-a spart valiza și i s-au furat mai multe obiecte de îmbrăcăminte. În urma cercetărilor, la Gheorghe Judel s-a găsit un magazin bazar. Interbat de proveniența obiectelor, el a răspuns că sînt de la prieteni. Unii din prietenii lui Judel au recunoscut că lucrurile sînt ale lor, dar nu i le oferiseră ei, ci le furase el. Acum se face bilanțul furturilor lui Judel, bilanț ce se anunță fructuos. Răspolă va fi și ea de aceeași manieră.

Pagină realizată de Dumitru GHEONEA, Ion MUSTAȚĂ și Ioan DURECI

Am urmărit la televizor, într-una din seriile trecute, o interesantă emisiune — reportaj care se intitula: „Rondel pentru orașul de porțelan”. Ceea ce am reținut în mod deosebit a fost forța și vigoarea colectivului Centralei de sticlă și faianță din Sighisoara, careia

maginea alăturată. Este o unitate economică tînără, doar de 1 an și trei luni. Tînăr este și colectivul său: media de vîrstă — 23 ani. Nici oamenii F.S.H.V. nu au venit de undeva specializați. Și ei au învățat meseria în fabrică, în eferveșcența muncii, în contactul direct cu noul, cu necunoscutul.

și se mîndrește mai mult decît înainte cu meseria lor. Unii într-un întreg cu dimensiuni reduse, dar bine sudat, ei dau tărie și vigoare acestui întreg, prin muncă energică și pasionantă, traversînd un drum precis conturat de perfecționare de instruire la nivelul exigen-

FORȚA INTREGULUI

ia fost dedicată emisiunea. A unui colectiv tînăr dar omogen, care a pornit la drum cu 40 de sortimente și a ajuns într-un timp relativ scurt la 749 sortimente, ce fac înconjurul multor țări din lume, bucurîndu-se de apreciere. Și am mai reținut un lucru: că oamenii n-au venit de undeva anume specializați în fabricarea sticlei și a faianței, ci au învățat meseria în fabrică, în eferveșcența muncii, în contactul direct cu noul, cu necunoscutul.

respectînd proporțiile, atribuindu-le aceleași merite colectivului fabricii de stîlpi hidraulici din Vulcan, de unde prezentăm în-

rect cu noul, cu necunoscutul. Și n-au învățat-o rău. Dimpotrivă, fiecare s-a integrat organic în întreg, a muncit și a învățat, s-a supus fără șovăire rigurilor impuse de dificultățile începutului, de nouitatea profesiei, cu explicabilele ei taine. Fiecare a înțeles așa zisul sens al reciclării, fără să se fi gîndit, într-un fel sau altul, la așa ceva. Aici, meseriașii sînt tot strungari, frezori, rabotori, sudori, electricieni, montori. Da, fac ceva mai mult decît înaintele: construiesc stîlpi hidraulici

Cuvântarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

țional dimensionate, cât mai ușoare — duc la o mare scumpire a investițiilor. În legătură cu aceasta este de criticat și tendința de a se acorda o pondere exagerată construcțiilor anexe în cadrul uzinelor și combinatelor noi, clădirilor pentru administrație, pentru activități de caracter neproductiv. Preocuparea de a pune pe primul plan zidurile și nu elementul determinant al producției, mașinile și utilajele, a costat destul de scump statul nostru. Trebuie spus că înclinarea spre dimensiuni disproportionat, practicarea unui stil arhitectural extravagant, costisitor, s-au manifestat și în domeniul construcțiilor social-culturale.

Este limpede că la slaba preocupare a arhitecților pentru economicitatea construcțiilor, la fenomenul de ruptură manifestată multă vreme între arhitectură și producție a contribuit, într-o anumită măsură, și faptul că în cadrul programului de studii în învățământul superior, disciplinele legate de eficiența economică ocupă un loc nesatisfăcător. Cu toate că în timpul din urmă s-au luat unele măsuri în această privință, cunoștințele arhitecturale nu se predau încă într-o legătură strânsă cu problemele economice ale dezvoltării industriei și agriculturii, ale vieții social-culturale din patria noastră.

De asemenea, cred că trebuie atrasă atenția asupra unei anumite neglijări de către școala noastră superioară a datoriei de a cultiva în rândul studenților tradițiile arhitecturii naționale, de a orienta pe viitorii arhitecți în direcția îmbinării armonioase a specificului național, popular, cu cerințele construcției moderne, astfel încât să rezulte o sinteză originală, proprie noii arhitecturii românești, care să exprime cât mai plastic caracteristicile și mistul poporului nostru precum și principiile estetice ale societății socialiste.

Desigur arădind aceste neajunsuri nu înseamnă că negăm — ceea ce am afirmat încă de la început — marea contribuție pe care arhitecții și proiectanții au adus-o și o aduc la vasta operă constructivă ce se desfășoară în țara noastră. Dar scopul conferinței dumneavoastră este, cred, nu numai punerea în evidență a lucrurilor bune, ci și a greșelilor și orientarea necorespunzătoare, pentru a se putea contura astfel direcțiile dezvoltării de viitor ale creației arhitecturale corespunzătoare nevoilor societății noastre socialiste.

În legătură cu aceasta, cred că se impune să subliniem deschis faptul că Uniunea Arhitecților, conducerea sa, nu au acționat cu destulă hotărâre pentru rezolvarea problemelor ce stau astăzi în fața arhitecturii din România. Totodată, o parte din neajunsurile despre care am vorbit mai înainte se datorează, cred, și concentrării exagerate a masei arhitecților la centru, în Capitală, faptului că destul de puțini arhitecți și proiectanți lucrează în județe, acolo unde se desfășoară în practică, nemijlocit, munca de creație și construcție. De asemenea, nu toți arhitecții urmăresc până la capăt realizarea proiectelor pe care le concep, nu conlucrează suficient cu constructorii, cu beneficiarii în vederea adoptării soluțiilor constructive cele mai eficiente.

Actuala conferință va trebui să definească împiedecările care se stau azi în fața gândirii și creației noastre arhitecturale, pentru cristalizarea unei școli românești avansate de arhitectură cât mai modernă, care să corespundă cerințelor actuale ale dezvoltării economico-sociale a României și în același timp, să-și aducă contribuția proprie la progresul arhitecturii pe plan internațional. Noi dorim ca arhitecții, Uniunea Arhitecților să aibă un rol tot mai important în viața societății noastre socialiste. (Aplauze puternice).

Stimați tovarăș,

Conferința dumneavoastră se desfășoară în condițiile când întregul popor a trecut cu toate forțele la îndeplinirea prevederilor noului plan cincinal 1971—1975. Cunoașteți cu toții amplitudinea program de construcție economică, socială și culturală elaborat de Congresul al X-lea și pe care îl prevede cincinalul de curând început. Ceea ce vreau să subliniez în mod deosebit la conferința dumneavoastră este că din totalul de investiții ce se prevede pentru următorii 5 ani, și care însumează circa 500 miliarde lei — mai mult decât s-a cheltuit la acest capitol în ultimul deceniu — peste 200 de miliarde vor fi afectate construcțiilor propriu-zise, atât în domeniul economic cât și în cel social-cultural.

Cincinalul actual prevede ridicarea unui număr de peste 1700 obiective industriale și agricole în toate județele țării, dezvoltarea rețelei de școli, a construcției de spitale și policlinici, de creșe, cămine și alte instituții publice, realizarea din fondurile statului a peste 500.000 de locuințe noi. În același timp, vom acționa pentru dezvoltarea în continuare a sistemelor de orșelor,

și proiectanții sarcinii ca noile obiective să asigure, prin modul în care sînt concepute și realizate, condiții cât mai bune de lucru pentru muncitorii, tehnicienii și inginerii, ținînd seamă de cerințele organizării moderne a producției, ale protecției și securității muncii, de preocuparea constantă a partidului și statului nostru pentru ușurarea efortului fizic al celor ce muncesc. Trebuie ca și pe această cale să asigurăm crearea unei ambianțe cât mai adecvate de lucru, să contribuim la transformarea procesului de muncă — care, după cum se știe, reprezintă o necesitate socială — într-o reală satisfacție.

Pornind de la aceste cerințe, trebuie evitat însă în proiectarea construcțiilor tot ceea ce este de prisos, costisitor, neeconomic, tot ce merge pe calea grandiozității și extravagantei. Principala greșală arhitecților trebuie să fie crearea unui cadru cât mai ieftin pentru buna funcționare a ceea ce este esențial și hotărîtor în procesul de producție — mașinile și utilajele, instalațiile tehnice. Liniile pe care trebuie să meargă proiectarea este de a micșora continuu, în ansamblul investițiilor, ponderea cheltuielilor afectate construcțiilor. Trebuie mai bine valorificate în această privință atât experiența pozitivă proprie, cât și experiența țărilor avansate, pe calea soluțiilor de amplasare în aer liber a unor instalații și utilaje, folosindu-se pentru construcția halilor materiale ușoare și ieftine, înlocuindu-se cele deficitare și scumpe.

În domeniul construcțiilor industriale, preocuparea trebuie să fie nu de a realiza opere arhitecturale „de artă”, smulgînd admirabile treacături pentru înfățișarea exterioară a unităților economice, ci de a crea cadrul corespunzător și condițiile necesare pentru ca omeții muncii să creze ei opere de artă în domeniul producției de bunuri materiale, care să stîrnească admirație, atât în țară cât și în străinătate, printr-o tehnicitate înaltă, printr-o calitate ireproșabilă, care să poată concura cu succes pe orice piață printr-un preț de cost cât mai scăzut. Procedînd astfel, proiectanții obiectivelor industriale vor putea spune că și-au făcut cu adevărat datoria, că și-au înțeles menirea ce le revine în asigurarea progresului economic al țării. (Vii aplauze). Numai pe calea acestor dimensiuni construcțiilor industriale am fi putut obține, în cincinalul care a trecut, o economie de circa 10 miliarde de lei. Ținînd seamă de volumul mare pe care-l avem de construit în cincinalul următor, printr-o dimensiune rațională a clădirilor vom putea realiza economii de 15—20 de miliarde de lei, ceea ce înseamnă echivalentul a peste 300 de mii de apartamente, dacă scoțim la purtător de 50 de mii de apartamente. Iată ce mari posibilități de economie există în acest domeniu. Iată de ce la proiectarea unei uzine, trebuie să se pornesc nu de la vise, de la viziuni grandioase, ci de la necesitatea folosirii eficiente a fiecărui leu, a fiecărui kg de ciment sau de fier-beton.

Pînă la urmă trebuie să vă gândiți că sinteți nu numai arhitecți și proiectanți, ci și beneficiari, proprietari ai tuturor acestor bogății — fiecare cetățean este coproprietar al averii naționale — și aveți o obligație să vă preocupați, ca și noi, de gospodărirea cât mai bună a mijloacelor materiale și financiare ale statului, pentru a crea cât mai multe locuințe, cât mai multe spații de lucru pentru populație, pentru a contribui la prosperitatea patriei. Numai pe această cale vom putea crea condiții pentru ridicarea tot mai rapidă a bunăstării generale a poporului nostru. (Vii aplauze).

În legătură cu aceasta este necesar să se asigure o strînsă colaborare între arhitecți, constructorii și beneficiarii direcți ai noilor construcții — muncitorii, inginerii și tehnicienii care urmează să conducă procesul de producție în unitățile respective. Tot ceea ce se proiectează și se construiește în domeniul industrial trebuie să fie rezultatul cooperării acestor factori, sinteza gândirii și experienței lor comune.

Este de înțeles că îndeplinirea importantului program de construcții ce ni-l propunem în cadrul cincinalului actual, scurta durată de execuție a lucrărilor și realizarea unor construcții eficiente, moderne nu sînt posibile decît în condițiile asigurării unui grad sporit de industrializare a construcțiilor, utilizării largi a prefabricatelor și a metodelor industriale de execuție. Această cerință, ridicarea activității de construcții din țara noastră la nivelul tehnicii mondiale, nu se poate realiza fără asigurarea tipizării proiectării, fără utilizarea pe scară largă a proiectelor tip. Promovînd intens practica elaborării de proiecte tip, trebuie combătută, totodată mentalitatea ca tipizarea proiectelor introduce

industria în construcții trebuie să ducă în mod fatal la monotonic și uniformitate. Forța de creație, capacitatea și spiritul de inovație ai arhitecților modern se verifică tocmai în găsirea soluțiilor care să permită, în condițiile tipizării proiectelor și industrializării lucrărilor, realizarea unei largi varietăți de staturi, de forme. Noi sîntem convinși că arhitecții din țara noastră dispun de suficient talent, de spirit creator, sînt înzestrați cu bogată fantezie profesională și sînt capabili ca, mergînd pe calea tipizării și industrializării lucrărilor, să creze opere de mare valoare arhitecturală.

O sarcină importantă, care astăzi intră încă foarte puțin în atenția arhitecților și proiectanților, este grija pentru interiorul locuințelor și construcțiilor social-culturale, pentru confortul și ambianța pe care acesta îl oferă oamenilor muncii, în legătură cu aceasta se impune organizarea colaborării celor mai importanți specialiști din domeniul producției de bunuri materiale, care să stîrnească admirație, atât în țară cât și în străinătate, printr-o tehnicitate înaltă, printr-o calitate ireproșabilă, care să poată concura cu succes pe orice piață printr-un preț de cost cât mai scăzut. Procedînd astfel, proiectanții obiectivelor industriale vor putea spune că și-au făcut cu adevărat datoria, că și-au înțeles menirea ce le revine în asigurarea progresului economic al țării. (Vii aplauze). Numai pe calea acestor dimensiuni construcțiilor industriale am fi putut obține, în cincinalul care a trecut, o economie de circa 10 miliarde de lei. Ținînd seamă de volumul mare pe care-l avem de construit în cincinalul următor, printr-o dimensiune rațională a clădirilor vom putea realiza economii de 15—20 de miliarde de lei, ceea ce înseamnă echivalentul a peste 300 de mii de apartamente, dacă scoțim la purtător de 50 de mii de apartamente. Iată ce mari posibilități de economie există în acest domeniu. Iată de ce la proiectarea unei uzine, trebuie să se pornesc nu de la vise, de la viziuni grandioase, ci de la necesitatea folosirii eficiente a fiecărui leu, a fiecărui kg de ciment sau de fier-beton.

Prin întreaga sa activitate, Uniunea Arhitecților trebuie să ajute guvernul țării la elaborarea și îndeplinirea măsurilor pentru realizarea în cele mai bune condiții a programului de construcții ce ni-l propunem în cadrul cincinalului actual, scurta durată de execuție a lucrărilor și realizarea unor construcții eficiente, moderne nu sînt posibile decît în condițiile asigurării unui grad sporit de industrializare a construcțiilor, utilizării largi a prefabricatelor și a metodelor industriale de execuție. Această cerință, ridicarea activității de construcții din țara noastră la nivelul tehnicii mondiale, nu se poate realiza fără asigurarea tipizării proiectării, fără utilizarea pe scară largă a proiectelor tip. Promovînd intens practica elaborării de proiecte tip, trebuie combătută, totodată mentalitatea ca tipizarea proiectelor introduce

industria în construcții trebuie să ducă în mod fatal la monotonic și uniformitate. Forța de creație, capacitatea și spiritul de inovație ai arhitecților modern se verifică tocmai în găsirea soluțiilor care să permită, în condițiile tipizării proiectelor și industrializării lucrărilor, realizarea unei largi varietăți de staturi, de forme. Noi sîntem convinși că arhitecții din țara noastră dispun de suficient talent, de spirit creator, sînt înzestrați cu bogată fantezie profesională și sînt capabili ca, mergînd pe calea tipizării și industrializării lucrărilor, să creze opere de mare valoare arhitecturală.

O sarcină importantă, care astăzi intră încă foarte puțin în atenția arhitecților și proiectanților, este grija pentru interiorul locuințelor și construcțiilor social-culturale, pentru confortul și ambianța pe care acesta îl oferă oamenilor muncii, în legătură cu aceasta se impune organizarea colaborării celor mai importanți specialiști din domeniul producției de bunuri materiale, care să stîrnească admirație, atât în țară cât și în străinătate, printr-o tehnicitate înaltă, printr-o calitate ireproșabilă, care să poată concura cu succes pe orice piață printr-un preț de cost cât mai scăzut. Procedînd astfel, proiectanții obiectivelor industriale vor putea spune că și-au făcut cu adevărat datoria, că și-au înțeles menirea ce le revine în asigurarea progresului economic al țării. (Vii aplauze). Numai pe calea acestor dimensiuni construcțiilor industriale am fi putut obține, în cincinalul care a trecut, o economie de circa 10 miliarde de lei. Ținînd seamă de volumul mare pe care-l avem de construit în cincinalul următor, printr-o dimensiune rațională a clădirilor vom putea realiza economii de 15—20 de miliarde de lei, ceea ce înseamnă echivalentul a peste 300 de mii de apartamente, dacă scoțim la purtător de 50 de mii de apartamente. Iată ce mari posibilități de economie există în acest domeniu. Iată de ce la proiectarea unei uzine, trebuie să se pornesc nu de la vise, de la viziuni grandioase, ci de la necesitatea folosirii eficiente a fiecărui leu, a fiecărui kg de ciment sau de fier-beton.

Pînă la urmă trebuie să vă gândiți că sinteți nu numai arhitecți și proiectanți, ci și beneficiari, proprietari ai tuturor acestor bogății — fiecare cetățean este coproprietar al averii naționale — și aveți o obligație să vă preocupați, ca și noi, de gospodărirea cât mai bună a mijloacelor materiale și financiare ale statului, pentru a crea cât mai multe locuințe, cât mai multe spații de lucru pentru populație, pentru a contribui la prosperitatea patriei. Numai pe această cale vom putea crea condiții pentru ridicarea tot mai rapidă a bunăstării generale a poporului nostru. (Vii aplauze).

În legătură cu aceasta este necesar să se asigure o strînsă colaborare între arhitecți, constructorii și beneficiarii direcți ai noilor construcții — muncitorii, inginerii și tehnicienii care urmează să conducă procesul de producție în unitățile respective. Tot ceea ce se proiectează și se construiește în domeniul industrial trebuie să fie rezultatul cooperării acestor factori, sinteza gândirii și experienței lor comune.

Este de înțeles că îndeplinirea importantului program de construcții ce ni-l propunem în cadrul cincinalului actual, scurta durată de execuție a lucrărilor și realizarea unor construcții eficiente, moderne nu sînt posibile decît în condițiile asigurării unui grad sporit de industrializare a construcțiilor, utilizării largi a prefabricatelor și a metodelor industriale de execuție. Această cerință, ridicarea activității de construcții din țara noastră la nivelul tehnicii mondiale, nu se poate realiza fără asigurarea tipizării proiectării, fără utilizarea pe scară largă a proiectelor tip. Promovînd intens practica elaborării de proiecte tip, trebuie combătută, totodată mentalitatea ca tipizarea proiectelor introduce

industria în construcții trebuie să ducă în mod fatal la monotonic și uniformitate. Forța de creație, capacitatea și spiritul de inovație ai arhitecților modern se verifică tocmai în găsirea soluțiilor care să permită, în condițiile tipizării proiectelor și industrializării lucrărilor, realizarea unei largi varietăți de staturi, de forme. Noi sîntem convinși că arhitecții din țara noastră dispun de suficient talent, de spirit creator, sînt înzestrați cu bogată fantezie profesională și sînt capabili ca, mergînd pe calea tipizării și industrializării lucrărilor, să creze opere de mare valoare arhitecturală.

trebuie să conlucreze cu organizațiile sindicale, de tineret, de femei, cu alți reprezentanți ai opiniei publice pentru a cunoaște cât mai bine cerințele și punctele de vedere ale tuturor categoriilor de oameni ai noului. Procedînd astfel, Uniunea Arhitecților va mijloci în mod eficient legătura arhitecților cu întreaga viață tumultuoasă a patriei noastre, cu cerințele pe care le ridică evoluția societății, va face ca munca și activitatea întregului corp de arhitecți și proiectanți să exprime în mod adecvat dorințele și aspirațiile întregului popor — beneficiarul nemijlocit a tot ceea ce se creează astăzi în România socialistă.

O condiție fundamentală a progresului arhitecturii românești, a creșterii capacității sale de a răspunde în condiții cât mai bune cerințelor sporite pe care le pune dezvoltarea generală a țării o constituie creșterea preocupării pentru perfecționarea învățămîntului superior, pentru leșarea lui, cât mai strînsă de cerințele practice edificării socialismului. În conformitate cu hotărîrea partidului și guvernului privind perfecționarea întregului nostru învățămînt, trebuie să se pună un mai mare accent pe dezvoltarea activității practice a studenților.

Încă de pe băncile școlii, viitorii arhitecți trebuie puși în situația de a soluționa probleme de proiectare concretă din orșe și sate și nu de a se rezuma la însușirea unor norme și principii generale. Trebuie să facem astfel încît în timpul școlii studenții să lucreze efectiv la proiectele de construcție social-culturală și industrială, ca lucrările de diplomă ale absolvenților să reprezinte proiecte reale, soluții constructive pentru înălțarea unor construcții economice și social-culturale concrete și nu scheme abstracte, simple improvizări fără utilitate practică, sau eventuale doar pentru expoziții. Să înțelegem că viitorii arhitecți trebuie să lucreze din primul an al facultății, începînd cu desenul și pînă la proiect. Numai așa școala noastră de arhitectură va deveni o școală modernă, viitorii arhitecți vor putea corespunde din prima zi a intrării în cîmpul muncii cerințelor practice, dezvoltării societății noastre. Desigur, aceasta e valabil nu numai pentru arhitecți, dar mă refer acum la arhitectură, unde considerăm că în școală se poate face mai mult decît în orice alt domeniu o activitate concretă, se poate lega procesul de învățămînt de activitatea de proiectare zilnică.

Se știe că actuala capacitate de proiectare nu ține pasul cu nevoile planului de construcții. Întîrziem din această cauză începerea unor construcții, în timp ce dispunem de sute și sute de profesori, conferențieri, asistenți, studenți, care ar putea participa efectiv la realizarea acestor lucrări. Aceasta cere noi învățămîntul și facă începînd din acest an!

Iată, tovarăș, cîteva probleme pe care am dorit să le ridic în fața conferinței dumneavoastră a arhitecților și proiectanților din România. Am speranța — mai mult — convingerea, că conferința dumneavoastră va marca un moment important în arhitectura din România, că urmările conferinței vor fi simțite în cel mai scurt timp în întreaga activitate de proiectare din țara noastră.

Fără îndoială, dezbaterile conferinței vor duce la elaborarea unui program concret de acțiune al Uniunii Arhitecților — un larg forum democratic al arhitecților din România, care, alături de întregul popor, să contribuie la îndeplinirea cu succes a marilor sarcini trasate de Congresul al X-lea al partidului. (Aplauze prelungite).

De felul cum veți dezbate problemele, de oamenii pe care îi veți alege în conducerea Uniunii depinde activitatea viitoare. Noi dorim ca Uniunea să aibă o conducere activă, care să militeze pentru a realiza în practică marile sarcini ale arhitecților și proiectanților și să unească eforturile tuturor arhitecților.

Tocmai de acest, să alegeți în conducerea Uniunii pe cei mai buni dintre dumneavoastră — și profesional și politic — cetățeni valoroși ai patriei noastre, hotărîți să facă totul pentru a contribui la construcția socialismului și comunismului în România, la înălțarea poporului nostru pe culmile civilizației și progresului. (Aplauze puternice).

Doresc să urez succes deplin lucrărilor Conferinței, tuturor creatorilor din domeniul arhitecturii, de la care poporul român așteaptă ce mai valoroase proiecte pentru edificile ce se înalță pe tot cuprinsul țării. Un aport și mai mare la ridicarea luminosului edificiu al socialismului pe pămîntul României. (Aplauze prelungite).

Vă doresc dumneavoastră, tuturor arhitecților și proiectanților, succese cât mai mari în activitatea viitoare, multă sănătate și fericire! (Aplauze puternice, prelungite).

REDUCEREA CHELTUIELILOR MATERIALE — CERINȚĂ ACTUALĂ ÎN MINERIT

(Urmare din pag. 1)

fixe luate în calcul reprezintă valoarea de înregistrare la data punerii în funcțiune a mijloacelor fixe existente în inventar. Nivelul consumurilor de materiale și energie, cit și cel al amortizărilor și al producției globale la 1000 lei reprezintă realizate în 1970 nu reprezintă posibilitățile maxime ale unităților centralei noastre. Aceste nivele pot și trebuie să fie îmbunătățite an de an pentru a crea posibilitatea creșterii continue a nivelului de trai.

În scopul urmăririi sistematice a reducerii cheltuielilor materiale, în actualul cincinal, pe lângă indicatorul cheltuieli pe 1000 lei producție marfă, s-a stabilit prin plan și indicatorul cheltuieli materiale la 1000 lei producție marfă. La nivelul anului 1975 acest indicator este mai mic cu 8,2 la sută față de realizările lui 1970. Pentru realizarea acestui indicator, e necesar ca întreg colectivul centralei să acorde atenția cuvenită atât reducerii consumului pe unitate de produs, la toate cheltuielile materiale, cit și creșterii producției, cu fonduri fixe cit mai puține.

Operația de îmbunătățire a acestor indicatori începe chiar din faza de cercetare și proiectare a produselor. În acest sens, un rol deosebit revine Institutului de cercetări și proiectări miniere pentru hull care trebuie să aibă permanent în vedere de la întocmirea proiectelor să adopte soluția cea mai economică. Avizarea proiectelor în consiliile tehnice trebuie să se facă după ce specialiștii, chemați să avizeze, au epuizat toate soluțiile care pot conduce la obținerea de rezultate maxime cu cheltuieli minime.

În cadrul centralei mai sînt colective care nu acordă suficientă atenție reducerii consumului de materiale, depășind chiar unele materiale normale și mulțumindu-se să dea explicații asupra nerealizării lor pentru reducerea pierderilor de materiale prevăzute în actualele calculații.

Un rol important în reducerea cheltuielilor materiale revine aprovizionării, care trebuie să

materiale și în producția altor unități. În prezent, la un număr restrîns de materiale, există norme de consum bine stabilite, o mare parte din material fiind prevăzută în planurile de aprovizionare pe baza unor realizări statistice, fapt ce dă naștere la excedente sau lipsuri de materiale, cu urmări nefavorabile asupra nivelului producției sau a consumurilor de materiale. Biroul executiv al C.C.P. a luat măsuri pentru stabilirea de norme de consum la toate materialele, astfel că planul de aprovizionare pentru anul 1971 a fost întocmit pe baza unor necesități reale ale producției. La toate unitățile centralei există atît deseuri rezultate la croirea materialelor, cit și materiale recuperate. Folosirea cit mai completă a acestora trebuie să stea în atenția tuturor sarcinilor pentru a se reduce volumul de materiale noi ce se aduc din afară.

O cale importantă pentru reducerea consumului de materiale este folosirea înlocuitorilor. La exploatarea miniere se folosesc pe scară largă elemente de susținere metalică pentru înlocuirea lemnului de mină și a cherestelei. Avînd în vedere că aceste elemente sînt mult mai scumpe decît susținerea cu lemn, pentru ca folosirea lor să nu conducă la creșterea cheltuielilor materiale, cit, dimpotrivă, la o reducere a acestora, trebuie ca gradul de recuperare și refolosire să fie cit mai ridicat.

La U.U.M.F., materia primă de bază pentru fabricarea produselor o constituie metalul. Căile reducerii consumului de metal sînt în principal: reducerea reburilor și a deseurilor, folosirea cit mai deplină a acestora pentru a se reduce la minimum diferența între greutatea produselor finite și greutatea materialelor folosite pentru fabricarea lor. În acest sens, trebuie revizuite proiectele produselor, pentru înlocuirea unor materiale cu altele mai ușoare și cu rezistență mai mare și pentru reducerea pierderilor de materiale prevăzute în actualele calculații.

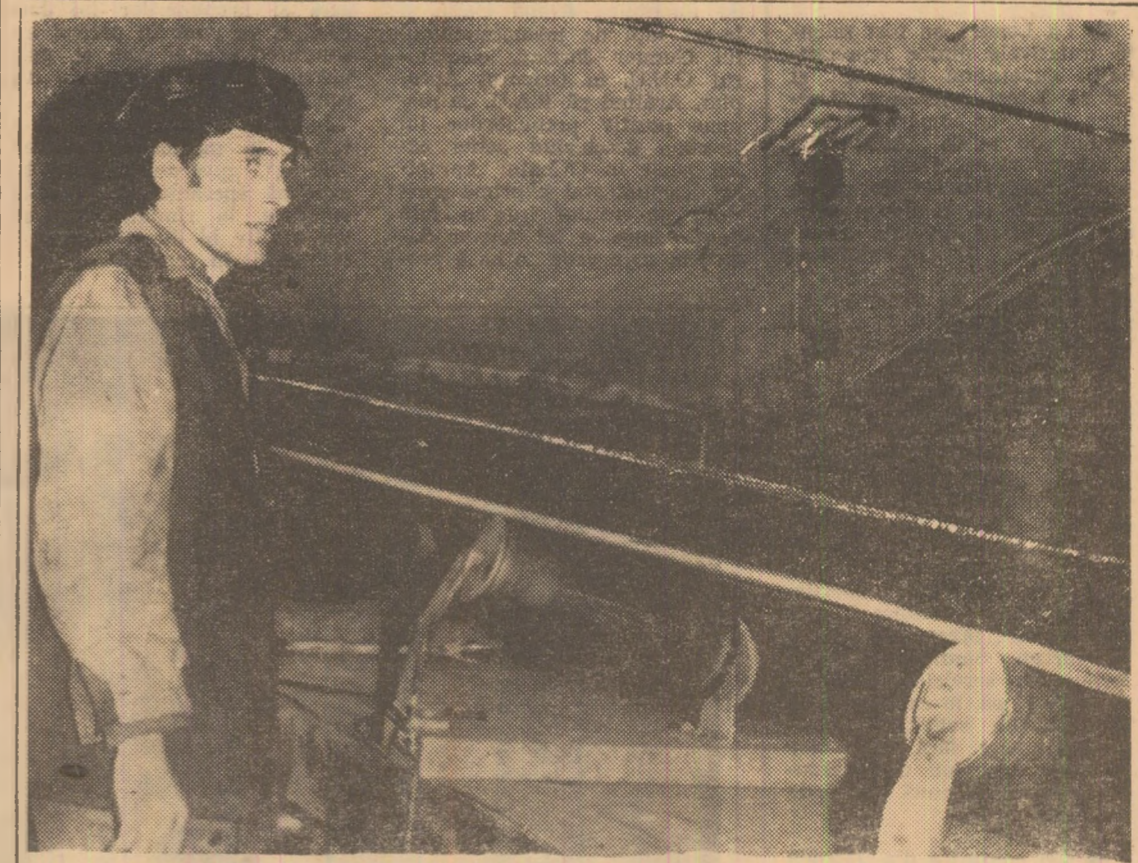
Un rol important în reducerea cheltuielilor materiale revine aprovizionării, care trebuie să

se facă ritmic și cu materialele prevăzute în documentațiile tehnice. Mai există cazuri cînd, din lipsa materialelor corespunzătoare, se folosesc alte materiale cu greutate și dimensiuni mai mari, fapt ce necesită un timp mai lung pentru prelucrarea și conduce la risipă, la creșterea volumului deseurilor.

La energie, posibilitățile de reducere a consumului sînt legate de reducerea timpilor de funcționare în gol a mașinilor și instalațiilor, posibilități care sînt la îndemîna tuturor unităților economice.

În vederea îmbunătățirii indicelui de utilizare a fondurilor fixe, trebuie acționat atît prin creșterea producției ce se poate obține cu fondurile fixe în funcțiune, cit și prin reducerea cheltuielilor de investiții. La unele exploatare se mențin în funcțiune un mare număr de orizonturi și de lucrări de legătură între acestea, datorită întîrzierilor în exploatarea unor zone de zăcămint. Este necesară intensificarea exploatarea în zonele rămase în urmă pentru a ridica producția exploatarea paralel cu o reducere a fondurilor fixe în funcțiune.

Reducerea cheltuielilor materiale e o problemă complexă și posibilitățile enunțate reprezintă numai cîteva dintre căile al căror efect este mai însemnat at. Aceste căi nu sînt limitative, fiecare unitate avînd și alte posibilități pentru depistarea și folosirea cărora trebuie să acționeze întregul colectiv. Comitetele de direcție de muncă și drumuri colective de muncă asupra posibilităților de valorificare a tuturor metodelor care pot conduce la îmbunătățirea acestor indicatori și să urmărească permanent realizarea măsurilor stabilite în acest scop. Se impune, de asemenea, o susținută muncă politică din partea organelor de partid și a organizațiilor de masă pentru ca fiecare salariat să înțeleagă modul în care reducerea consumurilor materiale contribuie la ridicarea nivelului de trai și necesitatea imperioasă a reducerii acestora pentru a putea îndeplini politica partidului nostru de ridicare permanentă a bunăstării oamenilor muncii.

Instalaneu fotografic pe fluxul de purificare a „diamanților negri” la Preparajia Lupeni. Benzile de separare a cărbunului vehiculează prețioasa încărcătură sub privirea iscoditoare a șefului de schimb Teodor Matei. Foto: N. Ghena

(Urmare din pag. 1)

„adoului” Analia Rodriguez în 1968.

Dieck Rock, din Irlanda și-a ales „Häultu” de Vasile Veselovschi, iar în completarea „Drumul meu” de Paul Anka.

Suedeză de origine, dar prezentă la Brașov din partea televiziunii din Austria, Chris Eklund a interpretat piesa lui Getu Solomonescu „Nu-ți sase bine cînd pînîngi și propria sa compoziție „Seducătorul”.

După Cătălina Marinescu, a venit rîndul Ruzeandrei Ghiță să ne reprezinte în actuala competiție. Abordînd, cu toate riscurile, piese mai dificile, ea și-a ales două lucrări la care a tîne în mod

special, „Glasul tău”, melodie dedicată de Alexandru Mandy regretatei cîntărețe Maria Tănase și piesa lui Vasile Veselovschi, „O mască plînge”.

„Ultima concertantă” Saska Petkovska (Iugoslavia) și-a ales o piesă intrată de mult în repertoriul preteidenților la trofeele competiției de la Brașov: „Ploaia și noi” de Vasile Vasilescu-junior. Solista și-a încheiat programul cu piesa „E tirziu pentru amîndoi”, scrisă special de compozitorul Slavei Dimitrov pentru a fi prezentată în primă audiere la Brașov.

Recitalul în afara concursului a fost susținut de o veche cunoștință a publicului românesc, reputata vedetă internațională Enrico Macias și formația sa.

„CERBUL DE AUR 1971”

Minerul Lupeni și-a încheiat meciurile de pregătire înaintea reîntregirii campionatului diviziiei C de fotbal. Meciurile după-amiază, echipa antrenată de Cornel Cărare a susținut un ultim „amic” pe terenul din Aninoasa, pe care își va disputa și primele partide de campionat. Victoria Călan. Fotbaliștii din Lupeni au învins cu 9-2. Cei care deschid scorul sînt oaspeții, care înscriu prin Bănuț, jucătorii de la Minerul Lupeni egaleză prin Lucuta, Călaneni iau conducerea prin Șos, dar minierii egaleză din nou, prin Cotroaia. Și tot Cotroaia înscrie al treilea gol pentru echipa sa, cu rezultatul de 3-2 luînd sfîrșit prima repriză.

În partea a doua a meciului, oaspeții au o cădere inexplicabilă, în vreme ce jucătorii de la Minerul se mențin proaspăt,

manifestă multă vigoare și poartă de joc, înscriind încă 6 goluri fără să primească vreunul. A-utori: Răsdăneanu 3, Burdugiu, Ceteras și Damian. De reparcat că echipa Minerul Lupeni s-a micșat bine, a vădit maturitatea în joc, ingeniozitate în fazele de atac, din speranțe în obținerea unor rezultate bune în returul campionatului.

Duminică, în prima etapă, Minerul Lupeni va întâlni pe terenul din Aninoasa pe lidera seriei a V-ua, Vulturii Textila Lucoz, antrenorul Cornel Cărare intenționează să trimită în teren următoarea gamitură: Șarpe — Ambrus, Pall, Burnete, Polgar — Precup, Burdugiu — Lucuț, Cotroaia, Răsdăneanu, Ceteras, Derbiul seriei a V-ua se anunță deosebit de interesant încă din prima etapă a campionatului.

Eugen POPA

Minerul Lupeni va juca la Aninoasa

Minerul Lupeni și-a încheiat meciurile de pregătire înaintea reîntregirii campionatului diviziiei C de fotbal. Meciurile după-amiază, echipa antrenată de Cornel Cărare a susținut un ultim „amic” pe terenul din Aninoasa, pe care își va disputa și primele partide de campionat. Victoria Călan. Fotbaliștii din Lupeni au învins cu 9-2. Cei care deschid scorul sînt oaspeții, care înscriu prin Bănuț, jucătorii de la Minerul Lupeni egaleză prin Lucuta, Călaneni iau conducerea prin Șos, dar minierii egaleză din nou, prin Cotroaia. Și tot Cotroaia înscrie al treilea gol pentru echipa sa, cu rezultatul de 3-2 luînd sfîrșit prima repriză.

În partea a doua a meciului, oaspeții au o cădere inexplicabilă, în vreme ce jucătorii de la Minerul se mențin proaspăt,

Pronosticul nostru

LA CONCURSUL PRONOSTIC NR. 10 DIN 7 MARTIE 1971

1 Crișul — Poli. Iași	1
2 C. S. M. Sibiu — Progresul	2
3 Poli. Timișoara — Steagul roșu	1
4 Corvinul Had. — Steaua 2	2
5 C.F.R. Arad — F. C. Argeș	2
6 Progresul Brăila — Jiul	2
7 Internaționale — Milan X	
8 Juventus — Napoli X	
9 Fiorentina — Torino X	
10 Lazio — Bologna	1
11 Sampdoria — Roma X	
12 Foggia — Cagliari X	
13 Lanerossi — Verona	1

Viata internațională

Vizitele ministrului învățământului, Mircea Malița, la Londra

LONDRA 4 — Corespondenții Agerpres, Nicolae Ploescu, transmite, Ministrul învățământului al Republicii Socialiste România, Mircea Malița, a vizitat miercuri o serie de instituții de învățământ, precum și institute de cercetări științifice din capitala Angliei.

Seara, guvernul englez a oferit o recepție în onoarea sa la Camera Lordilor. Au participat deputați, reprezentanți ai Secretariatului de Stat pentru educație și știință, ai Ministerului de Externe și alte persoane oficiale. A fost de față Vasile Pungan, ambasadorul Republicii Socialiste România la Londra, Margaret Thatcher, secretar de stat pentru educație și știință, la prezentat pe ministrul român al învățământului celor prezenți. Apoi, Mircea Malița a făcut o expunere despre învățământul superior din România. Expunerea a fost urmată de întrebări.

Adjunctul ministrului afacerilor externe al României, Petru Burlacu, a fost primit de președintele Libanului, Suleiman Frangieh

BEIRUT 4 (Agerpres). — Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe al României, care efectuează în prezent o vizită în Liban, a fost primit de către președintele republicii, Suleiman Frangieh, căruia i-a transmis un mesaj verbal de prietenie din partea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu.

În aceeași zi, la Ministerul Afacerilor Externe libanez a avut loc un schimb de vederi cu secretarul general al ministrului, Nagib Sadaka, privind ansamblul relațiilor dintre România și Liban.

Nagib Sadaka a oferit un dejun în onoarea adjunctului ministrului afacerilor externe, Petru Burlacu.

La convorbiri, ca și la dejun, au mai participat Emilian Manciu, director în Ministerul Afacerilor Externe al României, și Ștefan Cleja, ambasadorul României în Liban; din partea libaneză au fost prezenți Chafik Gharzouddine, directorul Departamentului Tări Arabe, Souheil Chamas, directorul Departamentului O.N.U., și Antoine Yazbek, directorul Departamentului Economic din Ministerul Libanez de Externe.

Cooperarea economică dintre R.P. Ungară și India

BUDAPESTA 4 (Agerpres). — În următorii cinci ani, schimburile comerciale dintre R.P. Ungară și India vor crește cu peste 30 la sută, prevede noul acord comercial pe termen lung semnat la Budapesta.

Între cele două țări există, de asemenea, relații de cooperare economică. Astfel, în India se construiește, după un proiect ungar și cu ajutorul specialiștilor unguri, o uzină de aluminiu. După licențe ungare, la Bombay a început producția de mașini pentru industria chimică, iar la Calcutta se realizează diferite obiective ale cooperării celor două țări în domeniul industriei farmaceutice și optice.

Luptele din Cambodgia

PNOM PENH 4 (Agerpres). — Forțele populare de rezistență din Cambodgia au angajat noi lupte cu trupele regimului de la Pnom Penh și efectivele saigoneze în mai multe localități situate de-a lungul șoselei naționale nr. 1 și în alte regiuni ale țării. Extinderea operațiilor militare a determinat o intensificare a intervenției aviației americane în sprijinul trupelor saigoneze și ale regimului Lon Nol-Sirik Matak. Potrivit agenției France Presse, la 2 martie, elicopterele americane au efectuat 500 de misiuni de luptă în regiunea plantațiilor de cauciuc din Delta fluviului Mekong. Un comunicat al comandamentului expediționar saigonez relevă că o nouă brigadă de infanteriști sud-vietnamezi urmează să fie dislocată în zona operațiilor militare din această zonă.

rik Matak. Potrivit agenției France Presse, la 2 martie, elicopterele americane au efectuat 500 de misiuni de luptă în regiunea plantațiilor de cauciuc din Delta fluviului Mekong. Un comunicat al comandamentului expediționar saigonez relevă că o nouă brigadă de infanteriști sud-vietnamezi urmează să fie dislocată în zona operațiilor militare din această zonă.

Criza de guvern din Norvegia

OSLO 4 (Agerpres). — Comitetul național al Partidului de Centru din Norvegia s-a întrunit joi pentru a discuta criza de guvern, declanșată marți, în urma demisiei premierului Per Berntsen. Potrivit observatorilor politici din Oslo, reuniunea conducerii partidului, din care face parte premierul demisionar, are drept scop să aprobă decizia, anunțată în prealabil, de a nu mai participa la o nouă coalitie guvernamentală de tipul celei precedente. După cum se știe, din guvernul demisionar — care s-a aflat la conducerea țării timp de cinci ani și jumătate — au făcut parte, alături de Partidul de centru, conservatorii, liberalii și creștin-popularii.

În cazul în care Comitetul național al Partidului de centru ratifică hotărârea dată publicității, aceasta va permite, probabil, președintelui Partidului muncitoresc (social-democrat), Trygve Bratteli, aflat până acum în opoziție, să formeze un nou cabinet.

Discursul regelui Hassan al II-lea cu prilejul Zilei naționale a Marocului

RABAT 4 (Agerpres). — Cu ocazia Zilei naționale a Marocului, regele Hassan al II-lea a rostit un discurs în care s-a referit la principalele probleme de politică internă și externă ale statului. El a arătat că, după cucerirea independenței, Marocul s-a angajat într-o luptă decisivă pentru prosperitatea economică. În context, suveranul marocan și-a exprimat speranța că produsele agricole și materiile prime ale

țării vor putea fi prelucrate, în cadrul, de către industria marocană.

Referindu-se la unele probleme de politică externă, regele Hassan al II-lea a reafirmat sprijinul țării sale pentru poziția țărilor arabe în soluționarea conflictului din Orientul Apropiat. El și-a exprimat satisfacția în legătură cu normalizarea relațiilor franco-marocane și cu evoluția pozitivă a relațiilor țării sale cu Algeria și Mauritania.

Punctul de vedere al Iranului în legătură cu pozițiile adoptate de R.A.U. și Israel față de memorandumul lui Jarring

TEHERAN 4 (Agerpres). — Guvernul iranian și-a făcut cunoscut, într-un comunicat difuzat de Ministerul Afacerilor Externe, punctul de vedere în legătură cu pozițiile adoptate de Republica Arabă Unită și Israel față de memorandumul lui Gunnar Jarring, mediatorul O.N.U. în Orientul Apropiat. Arătând că R.A.U. „a răspuns pozitiv propunerilor lui Jarring, deschizând astfel calea păcii în Orientul Apropiat”, comunicatul exprimă sprijinul guvernului iranian față de propunerile lui Anwar Sadat, în care vede „o bază pro-

pică pentru încheierea păcii”. „Dacă guvernul israelului, a dauga comunicatului, nu dă curs prevederilor rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967, cu și planului Rogers și propunerilor lui Jarring, el va pune în pericol înstaurarea acestei păci și, prin urmare, guvernul iranian va condamna atitudinea sa”.

Sauținând „reacția pozitivă a R.A.U. la memorandumul lui Jarring”, guvernul iranian și-a exprimat speranța că Israelul va face, la rândul său, „un pas pozitiv în direcția păcii și stabilizării în regiune”.

JAPONIA: La începutul lunii februarie s-a desfășurat la Nihon Budokan Hall din Tokyo tradiționalul concurs de scriere caligrafică, la care au participat peste 2.500 de persoane, femei, bărbați, tineri și bătrâni.

Participanții adunați din toate colțurile țării au fost de la copil de grădiniță la o femeie de 89 de ani, cea mai bătrână participantă.

In foto: Concursul de scriere caligrafică.

● Delegația economică iugoslavă, aflată într-o vizită la Atena, a purtat convorbiri cu o delegație greacă alcătuită din reprezentanți ai vieții economice, informează agenția France Press. Cu acest prilej, părțile și-au manifestat interesul pentru extinderea tuturor formelor de colaborare economică. Totodată, relevă agenția, a fost subliniată posibilitatea unor livrări iugoslavo-necesare părții grecești în sectorul căilor ferate, energiei electrice și telecomunicațiilor.

● La Londra au fost reluate tratativele dintre reprezentanții guvernului britanic și cei ai firmei americane „Lockheed” privind construirea motorului de avion „R.B.-211”. Miercuri, președintele firmei americane, Daniel Houghton, s-a întâlnit cu ministrul apărării al Marii Britanii, lordul Carrington, și cu ministrul aviației, Frederick Cossford. A fost discutată, cu acest prilej, propunerea britanică de revizuire a actualului contract.

● Aproximativ 250.000 de funcționari de la serviciile auxiliare din Italia au declarat miercuri o grevă de două zile, pentru a protesta împotriva înțiririi aplicării măsurilor cuprinse în statutul lor național. Mișcarea a afectat o serie de servicii publice, în special organismele asigurărilor sociale, ale asistenței sanitare, ale Crucii Roșii, precum și oficiile de turism. Sindicatele lucrătorilor din serviciile auxiliare au anunțat că, în cazul în care revendicările solicitate rămân în continuare fără ecou, vor declanșa, începând de miercuri viitoare, o nouă grevă de trei zile.

Breviar

● PEKIN 4 (Agerpres). — Agenția China Nouă informează că Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, l-a primit pe J. B. Denson, noul înscădat cu afaceri al Marii Britanii la Pekin. Ziarul „Times” apreciază că această întâlnire se înscrie „printre semnele unei îmbunătățiri a relațiilor chino-angleze”.

● WASHINGTON 4 (Agerpres). — Ca urmare a alarmei atomice false din ziua de 20 februarie, Comisia federală pentru telecomunicații a S.U.A. a hotărât abandonarea sistemului de legături directe ale Centrului de alertă din Colorado Springs cu agențiile americane „Associated Press” și „United Press”.

● LONDRA 4 (Agerpres). — După cum informază presa londoneză, în ultimele 12 luni, prețurile în Anglia au crescut cu 9 la sută.

Argentina — în fața unei noi perioade de intensificare a mișcărilor revendicative

BUENOS AIRES 4 (Agerpres). — Grevă muncitorilor de la uzinele de automobile „Ika Renault” și „Fiat” din Córdoba, declarată în urmă cu peste o lună, continuă. În semn de solidaritate cu greviștii și pentru a determina guvernul să acționeze în sprijinul satisfacerii revendicărilor economice ale acestora, la chemarea secției regionale din Córdoba a Confederației Generale a Muncii din Argentina a fost declanșată joi o grevă generală de 14 ore.

Toate universitățile argentinene și-au înscris, de aseme-

SPITALUL UNIFICAT VULCAN angajează urgent

Instalator sanitar
Salarizarea, conform H.C.M. 2351/1969

PROGRAMUL pentru săptămîna viitoare

DUMINICA 7 MARTIE	
8,45	Deschiderea emisiunii. Matineu pentru copii.
10,00	Viața satului.
11,30	Albumul — compozitorilor români Achim Stoia.
12,00	De străji patriei.
12,30	În reluare, la cererea telespectatorilor „Marumichere, țară veche”.
13,00	Inchiderea emisiunii de dimineață.
15,00	Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară.
16,30	Box — Gală de selecție pentru Campionatele Europene de la Madrid. Inregistrare de la Sala Sporturilor Floreasca.
18,00	„Mușterele de cîntec românesc” — emisiune muzicală — coregrafică.
18,50	România '71. Azi — municipiul București.
19,20	1 001 de seri.
19,30	Televizorul de seară.
20,00	Concursul și festivalul Internațional „Cercul de aur” Brașov — România. Ediția a IV-a Gala laureatilor.
21,30	Imagini din Brașov.
21,45	Partea a II-a a concursului și festivalului Internațional „Cercul de aur”, Recital Dalida.
22,45	Televizorul de noapte. Sport.
23,00	Inchiderea emisiunii.
LUNI 8 MARTIE	
18,00	Deschiderea emisiunii. Scena.
18,15	„Astăzi e ziua ta...”
18,45	Revista economică TV.
19,15	Publicitate.
19,20	1 001 de seri.
19,30	Televizorul de seară. Agenda politică de Ion Mărgineanu.
20,00	Romanele lui Mauriac: Strigății nopții (I).
21,05	Cincaiul în cifre și imagini. Dezvoltarea forțelor de producție pe teritoriul țării.
21,25	Steaua fără nume. Concurs pentru tinerii interpreți de muzică populară.
22,25	Televizorul de noapte.
22,35	Telesport.
23,00	Inchiderea emisiunii.
MARTI 9 MARTIE	
10,00	— 11,00 Telescoala. Chimie — clasa a VIII-a: Apa — soluții. Biologie — clasa a IX-a: Reproducerea și dezvoltarea plantelor. Matematică — clasa a VI-a, a IX-a: Cazuri de egalitate a triunghiurilor.
18,00	Deschiderea emisiunii. Ateneu — emisiune de actualitate muzicală.
18,30	Toate pinzele sus. Emisiune pentru pionieri.
19,15	Publicitate.
19,20	1 001 de seri.
19,30	Televizorul de seară.
20,00	Cincaiul în cifre și imagini. Pentru cei douăzeci de milioane.
20,20	Seară de teatru: Hedda Gabler de Henrik Ibsen.
21,45	Expediția românească transatlantică. Corespondență de la Valeriu Cimpoieru.
22,00	Televizorul de noapte.
22,10	Box: Cassius Clay — Joe Frazier. Inregistrare de la New York.
23,00	Inchiderea emisiunii.
MIERCURI 10 MARTIE	
18,00	Deschiderea emisiunii. „Ex-terra '71” — emisiune-concurs de construcții tehnice pentru pionieri și școlari.

EXPLOATAREA MINIERĂ DÎLJA organizează CONCURS

pentru ocuparea următoarelor posturi vacante:

- Maistru minier
- Maistru aeraj
- Maistru transport subteran
- Maistru electrician subteran
- Maistru principal electromecanic subteran

Concursul se va ține în ziua de 12 martie 1971, la ora 10. La concurs pot participa și angajați ai altor unități care îndeplinesc condițiile cerute de nomenclatură. Actele pentru concurs se vor depune pînă în prezua concursului.

Informații suplimentare se pot obține la biroul personal al exploataării.